

De Oven van de Oorlogsmachine opgestookt

Hij had Gelijk - deel één Europa

-
- [27-10-2016](#)

Al in 1945, tijdens een uitzending gedurende de inaugurele bijeenkomst van de Verenigde Naties, waarschuwde de heer Armstrong dat de Duitse industrie aan het werk was om zijn rijk te doen herleven. “Wij begrijpen de grondigheid van Duitsland niet,” zei hij. “Vanaf het allereerste begin van de 2e Wereldoorlog hebben zij de mogelijkheid overwogen deze tweede ronde te verliezen, zoals zij de eerste verloren—en zij hebben voor dat geval zorgvuldig en methodisch een derde ronde gepland—de 3de Wereldoorlog!”

In 1953 identificeerde de heer Armstrong zelfs een bedrijf dat naar hij geloofde eens opnieuw zou opkomen en zou samenwerken met dit nieuwe machtige Duitse rijk. Aan het einde van de 2e Wereldoorlog waren de fabrieken en faciliteiten van de Duitse industriële gigant Fried Krupp AG verwoest. Na de oorlog werd de eigenaar, Nazi aanhanger Alfried Krupp, veroordeeld in Nuremberg en gevangen gezet voor oorlogsmisdaden.

Maar hier volgt wat de heer Armstrong voorspelde; “Alfried Krupp, die ooit Duitsland voorzag van het grootste deel van zijn krijgsvoorraad die de wereld in de holocaust van de afgelopen oorlog heeft gestort, kan niet langer ruwe staal produceren of kolenmijnen bezitten in Duitsland. Maar Alfried Krupp geeft zijn plannen niet op! Zeker niet. De laatste berichten onthullen dat Krupp contracten heeft gesloten met buitenlandse regeringen om zijn enorme rijk elders op te richten” (*Plain Truth*, november 1953).

De geschiedenis heeft bewezen dat deze voorspellingen verrassend nauwkeurig bleken. Vandaag de dag is de Duitse militaire industrie, inclusief Thyssen-Krupp, zeer voorspoedig.

Plannen om het Nazi Rijk opnieuw op te bouwen

In 1996 rubriceerde de regering van de V.S. een topgeheim document over de 2e Wereldoorlog (volledig weergegeven in ons gratis boekje *The Rising Beast*) die afspraken onthulde tussen verschillende grote Duitse industriële giganten en Duitse top politici slechts negen maanden voor het einde van de oorlog in Europa. Volgens het document, op 10 augustus 1944, hadden Duitse bedrijfsleiders die een aantal van de meest machtige bedrijven van het land vertegenwoordigden, een ontmoeting met Duits militair en politiek personeel in Strasbourg, Frankrijk. Het doel van deze ontmoeting, en een vervolg-ontmoeting in hetzelfde jaar, was om “een naoorlogse commerciële campagne” te lanceren voor de industriëlen.

Deze campagne moest de “Nazi partij financieren, welke gedwongen was ondergronds te opereren” en zeker stellen dat “een krachtig Duits rijk werd gevormd na de nederlaag.” Deze industriëlen werd specifiek verteld Duitsland krachtiger te maken “door hun export” en om “contacten en bondgenootschappen te sluiten met buitenlandse bedrijven.”

Onder de mensen die bij deze ontmoeting aanwezig waren bevond zich “Dr. Kasper,” een afgevaardigde van Fried Krupp AG.

Ondanks de ontegenzeggelijke connectie met Nazi Duitsland, werd Alfried Krupp in 1951 uit de gevangenis vrij gelaten. Hij hervatte controle over Fried Krupp AG in 1953. Krupp stierf in 1967 met zijn persoonlijke kopie van *Mein Kampf* nog op zijn nachtkastje, maar zijn bedrijf bleef groeien en bloeien op het pad dat hij ervoor had uitgezet. Het volgende jaar werd Fried

Krupp AG omgevormd tot een corporatie wiens aandelen in handen waren van de 'Alfried Krupp von Bohlen und Halbach Stichting' in Essen. Krupp's protégé, Berthold Beitz, werd hoofd van deze stichting en voorzitter van de Raad van Toezicht van de corporatie.

In 1999 fuseerde de corporatie haar staal-afdeling met Thyssen AG, een rivaliserend bedrijf. Vandaag de dag is Essen nog steeds hoofdkantoor voor ThyssenKrupp Stahl AG, een wereldwijde industriële gigant die staal, zware machines, vervoer-werktuigen, en industriële installaties produceert.

In 2009 begon ThyssenKrupp een dramatische verandering in haar werkzaamheden. Ze verkocht inzet en complete productieplaatsen van haar burgerscheepsbouw in Duitsland. Ze sloot eveneens een overeenkomst om samen met de Abu Dhabi MAR Groep marine schepen te produceren. In wezen nam het bedrijf grote stappen in de richting van militaire productie, terugkerend naar zijn historische focus: fabricage van militaire uitrusting.

Het geheime document dat in 1996 werd gepubliceerd laat duidelijk zien dat verschillende van Duitslands industriële giganten, inclusief Krupp, een specifiek plan hadden om de heropkomst van Duitsland en zijn dominerende ideologieën te ondersteunen. Vertegenwoordigers van Krupp werd verteld dat zij "door hun export de kracht van Duitsland moesten versterken," en dat zij "zichzelf moesten voorbereiden om de Nazi Partij te financieren die gedwongen was ondergronds te gaan."

Onder het leiderschap van Beitz ontdeed de corporatie zich van haar *publieke* associatie met het Nazisme. Wat het niet heeft verloren is de onwankelbare toewijding aan het doel een globaal dominant naoorlogs Duitsland op te bouwen. Alles gaat precies zoals Alfried Krupp en Dr. Kasper meer dan 60 jaar geleden hadden gepland.

Alhoewel de naam van Krupp vandaag de dag in Duitsland onbesproken is, laten de onbetwistbare feiten van de geschiedenis zien dat de voorspellingen van de heer Armstrong aangaande dit machtige bedrijf gegrond waren en griezelig nauwkeurig.

Meer bewijs

Op 18 januari 2010 schreef David Marsh, columnist van MarketWatch, een artikel met de titel "Duits defensie gigant in de maak." Marsh refereerde naar de aankondiging in januari 2010 door twee van Duitslands belangrijkste wapenproducenten—Rheinmetall en Man Group—that zij van plan waren hun militaire voertuigen-productie te fuseren. De resulterende combinatie zal een nieuwe nationale kampioen produceren en een top-leverancier van rijdende militaire voertuigen in Europa.

Volgens Marsh werd de fusie, die al een jaar lang voorbereid werd, door *Duitslands politici aangespoord*. De Duitse regering is een groot voorstander van het vergroten van de Duitse militaire industrie, en "heeft *achter-de-schermen hulp verleend om zeker te zijn dat de industrie de juiste kant op gaat*," zo rapporteerde Marsh. De nieuwe samenwerking "komt tegemoet aan een *langdurig Duits verlangen* om industriële bedrijven te bouwen die meetellen op *wereldschaal* met betrekking tot defensie."

Het lijkt erop dat sommigen eindelijk wakker worden en de transformatie zien die in de Duitse militaire industrie plaats vindt. Maar Herbert Armstrong waarschuwde ons al decennia lang voor dit "langdurig Duits verlangen" om de militaire industrie van het land opnieuw op te bouwen!

Rheinmetall staat al meer dan 100 jaar op de voorhoede wat betreft Duitslands militaire fabricage, dus het is niet verbazingwekkend dat het na het verlies van de 2e Wereldoorlog wederom een wapenproducent werd. Ondanks het initiële verbod op wapenproductie dat de geallieerden instelden, produceerde Rheinmetall feitelijk reeds in 1956 alweer massaal machine-geweren. In 1972 had Rheinmetall de 'Leopard 2' oorlogstank ontwikkeld en begon deze te verkopen. Niet veel later, na een serie bedrijfsovernames, werd Rheinmetall Europa's leidende militaire leverancier van systemen en benodigdheden voor de landmacht, waarbij zij alles leverden van artillerie en ammunitie tot communicatie, surveillance technologie en geleide raketssystemen. Rheinmetall's dochterondernemingen, waaronder belangrijke automobielenonderdelen producenten, bevinden zich verspreid over heel Europa, Amerika en China.

De 252-jarige geschiedenis van MAN Group is zelfs nog indrukwekkender. MAN is een van Europa's leidende producenten van commerciële voertuigen, motoren en mechanische technische apparatuur. MAN bouwt vrachtauto's, bussen, dieselmotoren en turbo-apparatuur; het levert eveneens industriële diensten. Tijdens de 2e Wereldoorlog en in samenwerking met Rheinmetall produceerde MAN de uiterst succesvolle Panther tank. Na de oorlog nam MAN Büssing over, de beruchte producent van lichte voertuigen uit de 2e Wereldoorlog.

Hier is de echte reden waarom de Rheinmetall-MAN Group coöperatie grondig zou moeten te worden geïnspecteerd.

Plannen om het Nazi Rijk opnieuw op te bouwen

Volgens dat document van 10 augustus 1944, waren vertegenwoordigers van Volkswagenwerk, Messerschmitt, RHEINMETALL, Rochling en BÜSSING eveneens aanwezig bij de ontmoeting met top Nazi leiders om een terugkeer voor te bereiden in geval van eventueel Duits verlies.

Duitse industriële moeten, zo stelt het document, “*door hun export de kracht van Duitsland versterken.*” Deze bedrijven werden geïnstrueerd om bestaande financiële reserves ter beschikking van de Nazi Partij te stellen “zodat een sterk Duits rijk gevormd kan worden na de nederlaag.” Let erop dat buiten Krupp ook Rheinmetall en Büssing (nu beide in bezit van Man), vertegenwoordigers hadden op deze belangrijke Nazi conferentie.

Heden zijn *ALLE DRIE* leiders in de wereldwijde militaire industrie!

Dit zijn niet de enige “succes”verhalen van Duitse bedrijven uit de 2e Wereldoorlog.

Volkswagen, een andere Duitse corporatie waarvan samenwerking met de Nazi's in de 2e Wereldoorlog is gedocumenteerd, is een wereldwijde dominante automobiel macht. Alhoewel haar belangrijkste markt de Europese Unie is, zorgt de Volkswagen verkoop ervoor dat zij qua inkomsten de derde plaats innemen tussen de automobiel bedrijven. Volkswagen bezit het Bentley merk, de internationale voertuigen producent Audi, Seat en Skoda, die auto's produceert en verkoopt in Spanje en in Zuid- en Oost Europa, en Lamborghini, die sportauto's maakt in Italië.

Messerschmitt, een beroemde Duitse 2e Wereldoorlog fabrikant die veel van de gevechtsvliegtuigen heeft gebouwd voor de Luftwaffe, is tegenwoordig ook erg succesvol, zei het onder een ander naam. Net als bij Krupp was veel van de infrastructuur van Messerschmitt in de oorlog vernietigd; het bedrijf werd zelfs verboden luchtvaartuigen te produceren. Toch is ook dit bedrijf opgestaan uit de 2e Wereldoorlog en onderdeel geworden van een wereld-leidende corporatie. Messerschmitt werd uiteindelijk weer toegestaan om vliegtuigen te bouwen onder de naam Airbus. In 1989, na verschillende naoorlogse fusies, werd het onderdeel van Daimler-Benz Aerospace (een andere Duitse industriële gigant). Daimler-Benz Aerospace hielp later om de 'European Aeronautic Defense and Space Company (EADS)' op te richten, waarvan zij 30 procent eigenaarschap bezitten.

EADS is nu een wereldwijd leider op gebied van lucht- en ruimtevaart en defensie technologie. In de groep zit luchtvaart fabrikant Airbus, en de grootste helikopter leveraar ter wereld, Eurocopter. Het is ook groot aandeelhouder in mbda, de internationale leider in raketsystemen. EADS produceert de Eurofighter en andere militaire vliegtuigen. Galileo, het Europees satelliet navigatie systeem dat wordt ontworpen om te kunnen rivaleren met het gps uit de V.S., wordt ook voor een groot deel gebouwd door EADS. Het bedrijf heeft 113.000 mensen in dienst en meer dan 70 productieplekken, voornamelijk in Frankrijk, Duitsland, Engeland en Spanje.

Verbluffend nietwaar? Vreedzaam, via bedrijfsfusies en overnames, hebben Duitse bedrijven zich buiten de grenzen van hun land uitgebreid om controle te krijgen over strategische industrie. Zelfs Duitslands meest beruchte bedrijven uit de 2e Wereldoorlog, die ernstig uit elkaar gehaald waren en door de Geallieerden verbannen als toekomstige wapenproducenten, zijn opgekomen als Europese en wereldwijde giganten.

Weinig mensen zien het, maar Duitslands industriële oorlogsmachines zijn vernieuwd en herbouwd, en ze zijn wederom gevechtsklaar—*precies zoals Herbert Armstrong voorspelde dat het zou gebeuren!*